

ка, която положижж тържественно въ единъ отъ гробовѣтъ до пята, тамъ положижж още и слъзниятъ сѣждъ и малката монета която поетитѣ отдадохж на тимирутния превозителъ по Стякъсь. Гробѣтъ бѣше окитенъ наоколо отъ цѣвѣтя и вѣнцы и много свѣтилници го-ряжж около него, а на жертвенициѣтъ още са кѣдяхж куренія.

Но на другія день, когато свещеникѣтъ доде съ новы приношенія на гроба, той видѣ че една неизвѣстна рѣка была приложила помежду погребалныѣтъ приношенія на езическото суевѣріе единъ зеленъ клонъ отъ палма. Свещеникѣтъ го остави, като не знаеше че туй е было погребаленъ знакъ на христіанитѣ.

Щомъ са свършихж описанитѣ обреди, една отъ рыдалницитѣ зе клонче дафново, и като поръси съ очистителна вода другитѣ рыдалници изговоря послѣдната дума «sicet» сирѣчь «иди си.»

Но множеството не са разиде докато не са испѣ много пѣти *послѣднето цѣлованіе*, и когато са пѣ слѣдующата пѣсень, Іоаа още присѣтствуваше.

ПОСЛѢДНЕТО ЦѢЛОВАНІЕ.

Душе любезная, прощай,
Душе, намъ сродна, съ насъ живѣла;
Мѣчителны и люты мѣкы
Дружѣтъ ни днешната раздѣла.

Преди насъ въ мрачна тъмота
Прародныйтъ законъ та води,
Животѣтъ пѣтъ е къмъ смъртъта.
Въвъ него сѣкій смъртенъ ходи.

На праздно ты далечъ отъ насъ
Летишъ, сърцето ни страдае;
Докатъ настане нашій часъ
Отъ мѣкы кой ще ны избави?

И огнѣтъ очистителный
Гори предъ насъ и тлѣй напраздно,
Напраздно влагата света
Успокоително на рѣси.

Съвсѣмъ че често въ този свѣтъ
Пріятелството е неутрайно,